

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 3262

Doknr.
348329

Dato
11-05-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 20. 4. 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 267 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Laura Lindahl (LA).

Spørgsmål nr. 267:

"Mener ministeren, at det er optimalt, at det er kommunalpolitikere, der træffer afgørelser om tvangsfjernelser af børn i akutsituationer og i bekræftende fald, hvad er da begrundelsen?"

Svar:

Anbringelser af børn og unge uden for hjemmet uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge på 15 år kan alene træffes af børn og unge-udvalget i de tilfælde, hvor der er åbenbar risiko for alvorlig skade på barnets eller den unges sundhed eller udvikling.

Børn og unge-udvalget består af en byretsdommer, to pædagogisk-psykologisk sagkyndige samt to lægmænd, der vælges af kommunalbestyrelsen blandt dens medlemmer. Udvalgets formand vælges af udvalget blandt de medlemmer, der er valgt af kommunalbestyrelsen.

I de tilfælde, hvor barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børn og unge-udvalget, kan formanden træffe en foreløbig afgørelse om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke. Afgørelsen skal prøves i børn og unge-udvalget senest syv dage efter, at afgørelsen er iværksat. Herved forelægges sagen udvalget og dermed både de børnesagkyndige medlemmer og byretsdommeren, som har ansvaret for at sikre, at sagen er tilstrækkeligt oplyst. Den foreløbige afgørelse er højst gyldig i én måned. En anbringelse ud over en måned kræver således en almindelig behandling af sagen i udvalget.

Børn og unge-udvalgets afgørelser kan påklages til Ankestyrelsen og efterfølgende frit indbringes for byretten, og der er ret til fri advokat under hele sagens behandling.

De nuværende regler har baggrund i et grundigt udvalgsarbejde, der blev afsluttet med betænkning om de retlige rammer for indsatsen over for børn og unge, der også inddrog erfaringerne fra andre nordiske lande (betænkning nr. 1212 fra 1990). Jeg mener, at vi har et velfungerende system, der sikrer, at der kan træffes afgørelser om anbringelse af et barn uden for hjemmet i de akutte tilfælde, der ikke kan afvente et møde i børn og unge-udvalget. Samtidig mener jeg, at processen sikrer forældre og børns retssikkerhed ved en grundig prøvelse af de afgørelser, der træffes.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann